

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 37/2022
03.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање новца из члана 258. став 2. у вези члана 49. Кривичног законика Црне Горе, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кордића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Кв 934/2021 од 17.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кордића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Кв 934/2021 од 17.09.2021. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кпп 89/21 од 11.09.2021. године, окривљеном АА је на основу члана 26. у вези члана 22. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и члана 13. и 14. Уговора између Републике Србије и Републике Црне Горе о изручењу, одређен екстрадициони притвор који му се рачуна од 10.09.2021. године, од 19,00 часова, када је лишен слободe и који по овом решењу може трајати најдуже два месеца, то јест најдуже до 09.10.2020. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 934/21 од 17.09.2021. године, преиначено је решење судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кпп 89/21 од 11.09.2021. године, тако што је у изреци побијаног решења, у погледу дужине трајања екстрадиционог притвора, уместо датума „09.10.2020. године“ стављен датум „10.11.2021. године“, док је у осталом делу побијано решење потврђено, а жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Кв 934/21 од 17.09.2021. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Борис Кордић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев,

укине побијано решење и окривљеном укине притвор или да преиначи побијано решење тако што ће окривљеном чије се изручење тражи одредити дужину трајања екстрадиционог притвора у складу са важећим међународним уговором и законом.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је суд побијаним правноснажним решењем повредио забрану преиначења на штету окривљеног прописану одредбом члана 453. ЗКП, јер је поступајући по жалби браниоца, изјављеној у корист окривљеног, изменио решење на штету окривљеног. Као измену на штету окривљеног бранилац наводи да је поступајуће веће преиначило решење судије за претходни поступак тако што му је одредило већу дужину трајања екстрадиционог притвора и то до дана 10.11.2021. године, односно преко границе која је предвиђена релевантним законским правилима и правилима важећег међународног уговора, да притвор лица чије се изручење захтева не може прећи 40 дана од дана притварања. Даље је навео да је побијано решење донето као последица погрешно примењених процесних норми, тачније супротно одредби члана 14. став 5. Уговора између Републике Србије и Црне Горе о изручењу („Сл.гласник РС – Међународни уговори“ бр. 1/10 и 1/11). Поред наведене норме, поступајуће веће је у изреци спорног решења извршило преиначење одлуке судије за претходни поступак на начин супротан члану 431. ЗКП, којим је прописано да ће грешке у именима и бројевима, као и друге очигледне грешке у писању и рачунању, исправити посебним решењем председник већа, на захтев странака или по службеној дужности. У конкретном случају веће је одлучујући по жалби, одлучило и о ономе што поступајуће веће сматра техничком грешком, али исту исправља, тако што преиначава одлуку судије за претходни поступак на штету окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд није прекршио забрану преиначења на штету окривљеног (*reformatio in reius*) прописану одредбом

члана 453. ЗКП, с обзиром да преиначено решење није измењено на штету окривљеног АА ни у погледу правне квалификације кривичног дела, нити у погледу кривичне санкције.

Наиме, првостепеном решењем окривљеном АА је на основу члана 26. у вези члана 22. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и члана 13. и 14. Уговора између Републике Србије и Републике Црне Горе о изручењу, одређен екстрадициони притвор који му се рачуна од 10.09.2021. године и који му по овом решењу може трајати најдуже два месеца, то јест „најдуже до 09.10.2020. године“. Виши суд у Новом Саду решењем Кв 934/21 од 17.09.2021. године, преиначио је решење судије за претходни поступак тако што је у изреци побијаног решења, у погледу дужине трајања екстрадиционог притвора, уместо датума „09.10.2020. године“ ставио датум „10.11.2021. године“, док је преосталом делу побијано решење потврдио.

Према томе, окривљени АА није оглашен кривим за теже кривично дело, нити му је изречена тежа кривична санкција, па по ставу овога суда одлуком Вишег суда у Новом Саду није дошло до преиначења првостепене одлуке на штету окривљеног у смислу члана 453. ЗКП, те није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Бранилац окривљеног, адвокат Борис Кордић је поред изнетог у захтеву навео, да су повређене пре свега одредбе Уговора о изручењу између Републике Србије и Републике Црне Горе, у оквиру главе која се односи на екстрадициони притвор, у поступку изручења из члана 14. став 5. Поред тога, бранилац је навео да је у изреци спорног решења веће извршило преиначење одлуке судије за претходни поступак на начин супротан члану 431. ЗКП, у погледу исправке грешака у именима и бројевима. Наведени законски прописи и норме на које се у захтеву позива адвокат нису разлози прописани одредбом члана 453. ЗКП, у смислу измене пресуде на штету окривљеног у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, односно нису разлози који се могу подвести под наведени законски основ, нити представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева окривљеном преко браниоца због повреда одредаба кривичног поступка, па се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кордића, то је Врховни касациони суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.